

قازاق ائز اه بېتىشقا زىناتىسى

اڭز - ھەرە گىلەر

6

شىمياڭ حالق باپاسى

اڭز - ۋەرگىلەر

شىنجيماڭ حالق باسپاسى

ۇرۇمچى 2008

图书在版编目(CIP)数据

民间故事与传说.6: 哈萨克文/布尔力克 编. 乌鲁木齐:
新疆人民出版社, 2008.11

ISBN 978-7-228-12042-0

I. 民… II. 布… III. —哈萨克族 —民间故事 —作品集 —中国 —
哈萨克语 (中国少数民族语言) IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 178656 号

责任编辑:阿布都哈依木

责任校对:马吾提

封面设计:夏提克

中国哈萨克民间文学大典 —

故事与传说 (哈萨克文)

(6)

布尔力克 编

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码: 830001)

新疆新华书店发行

新疆八百印务有限公司印刷

880×1230 毫米 32 开本 10.375 印张

2008 年 11 月第 1 版 2008 年 11 月第 1 次印刷

印数: 1 — 3000

ISBN 978-7-228-12042-0 定价: 15.00 元

از ۋۇلتقا دىرىڭ قاڭدا ئولى كەمئاپتاردىن شەمعارۇغا ارنالغان مەملەت
كەتىملىك قارجى ارقىلى دەمەلگەن نىشان

全国少数民族出版资金资助项目

جاۋاپتى رەداكتور: ئابدىقايىم زىكىريا ۋلى
كۈررەكتور: ئاۋاھىت ئاشىپ ۋلى
مۇقاپاسىن جوبالاعان: شاتىق اكسا

قازاق اۇزىز ادەبىيە تىممۇت قاىزىنماسى —

اڭزى - ەرتەگىلر

(6)

باسپىغا دايىنداعان: بىرلىك ناۋىكەن ۋلى

*

شىنجىياڭ حالىق باسپاسى باستىردى

(ءۇرىمچى قالاسى، وەڭۇستىك ازاتتىق كوشىسى، 348 – اۋلا)

شىنجىياڭ شىنجىوا كىتاب دۇكەننەن تاراتىلدى

شىنجىياڭ بابايى باسپا سىتەرى شەكتى سەرىكىتىگىنده باسىلدى

فورمات 1/32 1230 × 880. 375 . 10 باسپا تاباق

2008 – جىل، قاراشا . 1 – باسپاسى

2008 – جىل، قاراشا . 1 – باسىلۇرى

تىراجى: 1 — 3000

ISBN 978-7-228-12042-0

بىلگىسى: 15.00 يۈان

باسبادان

قازاق حالقىنىڭ اوپىز ادەبىيەتى ئوزىنىڭ كوركەمدىك - يىدەيالىق نارىمەن، ھستەتىكالىق قۋات - تەگەۋرىنىمەن، ئۇرۇ - جانىرلارنىڭ مولدىعىمەن، تاقىرىپتىق جانە سىيۇچەتىك بایلىعىمەن، قۇعامدىق - المۇئەتتىك جانە تاربىيەلىك تەرەڭ ئمان - سازمۇنىمەن مەركىشەلەندى . ول كونە تاس داۋىرىنىدە پايىدا بولىپ، تۈركىلىك تۈستى باستان كەشىرگەن، ودان بەرى دە قازاق حالقىنىڭ قالىپتاسۇ تارىخىمەن بىتە قايىناسىپ، بىرگە جاساپ كەلە جاتقان تەڭىددىسى جوق رۇحانى مۇرا، ول بايرىمى اتا - بابالار بىمىزدىڭ نانىم - سەننىمەرەننەن، تارىخىنان، تۈرمىس - تىرىشلىگىندىن، اسىل - ارماتى. بىيك مۇراتىنان جان - جاقتى ماعلۇمات بىرەدى ئارى ۋەلتىقىق رۇحانى مادەنەتتىڭ عاسىرلار تىزبەگىنەنگى تارىخي وزگەرسىن، ھتىنگالىق ىسانامەن قارايلاس ئۇرۇپ وتىكىن جولىسىن دا كۆز الدىمىزغا ھلەستەتە الادى . اوپىز ادەبىيەتتىنىڭ شىعارۋۇشىسى دا، تاراتۇشىسى دا، تىڭداۋاشىسى دا - حالىق، سونىدقىstan ول شىن مائىنە، حالقىنىڭ ئوز ھنېشىسى بولىپ تابىلادى . ياخىي اوپىز ادەبىيەتى - حالىق شىعارماشىلىغىنىڭ ايرىقشا سالاسى، اوپىزشا شىعارلىپ، اوپىزشا تارلىغان كوركەم ادەبىي تۈشىدىلاردىڭ جىينتىق اتىاۋى. سونىمەن بىرگە عىلىم مەن مادەنەتتە «حالىق شىعارماشىلىغى»، «حالقىنىڭ اوپىزشا سوز ونھرى» دەيتىن اتاؤلار دا وسعنان جاقىن ماعىنادا قولدانىلادى. 1846 - جىلى اىلىشىن عالىمى ۋېلىام تومس ۋىسنەن فولكلور (اعلىشىنشا حالىق دانالىغى) ئوزى ده

اۋىز ادەبىيەتى اتاۋى ئۇشىن حالىقىارالىق علمى اتاۋ رەتىننەدە قابىلدانغان. بۇلاردىڭ قاي - قايىسىسى دا ئېرىنىڭ ورنىنى ئېرى قولدانلىپ كەلەدى. باتىس ھۆرۈپا، امەريكا، اوستانلىقا حالىقتارنىڭ ۇعىمنىدا بۇل ئوزدىڭ ماعىنناسى تىم اۋقىمىدى، ول حالىقتىڭ كىيم - كەشەك، قۇرال - جابىقى، ادەت - عۇرۇپ، تۈرمىس - سالت، نانىم - سەننەم، سوندىاي - اق، ئۇرۇلى كوركەمۇنەرسىن (پوهەزىيا، مۇزىكىا، ئېي، ويۋ - ورنەك، توقيما ونەرى، ت. ب) تۇتاستىي اتاۋ ئۇشىن قولدانلاadi. بۇل جاعىن ئاندا ول تەك اۋىز ادەبىيەتنى عانىا ھەمس، «ەتنولوگىيا»، «ەتنو ماڈەنىيەت» دەيتىن ۇعىمدارمەن دە ساباقتا سىپ، ماعىنالاسىپ جاتادى. قازاق ادەبىيەت تانۇ ئىلىملىنىڭ «اۋىز ادەبىيەت» دەگەن ۇعىم دا «فولكلوردىڭ» وسى مانىمەن ساباقتا سىپ قاراۋۇغا ابدەن بولادى. بۇلار ئېرىس - ئېرى تولىق سىپاتتاي بىرەدى. اۋىز ادەبىيەتنى زەرتتەيتىن ئىلىمدى «فولكلور» دەپ اتاۋىمىزدا وسیغان بايلانىستى.

ئېمىز وسى ۇستانىمىدى باشىلىققا الا وترىسپ، قازاق ادەبىيەتنىنە ھېڭىھەك سىڭىرگەن ئېرى بولىم ئالىمداردى نەشە مارتە شەكە ئۇيىستىرىپ «قازاق اۋىز ادەبىيەتنىڭ قازىنناسى» دەگەن فولكلور اتاۋىنا سىىمدى تاقىرىپتا ۋلاسپالى كىتاب شىعارۋۇدى مىندەتكە الدىق. ماقسات - فولكلورغا جاتاتنىن دۇنييەلەردى شاما بار تولىق قامتۇ. ويتكەنى، كوشىپەلى قوعامدا فولكلور بەلگىلى ئېرى المؤەممەتتىڭ توپتىڭ عانىا شىعار ماشىلىغى ھەمس، جالپىسى حالىقتىڭ حانى مەن قاراسىنا، باتىرى مەن بىيىنە، بايى مەن كەدەيىنە ورتاق وندر، امبەگە تىيەسلى مۇرا. سول تۇستا بۇكىل قوغام اۋىزشا ونەر مەكتەبى بولدى. وسیغان لايىق اۋىز ادەبىيەتنىڭ جۈگى دە وراسان زور بولدى. حالىقتىڭ تارىحى زەردەسى، فيلسوفىيالىق وي - تۇيىنەرى، پەداگوگىكالىق

تاجىرىيەسى، ادامىگەر شىلىك ولشەمدىرى، كاسىپىتىك ادەبىيەتكە ئان كوركەمىدىك سۈرانىستارى، تەاترلىق ونەرگە تىيەسەلى مەسى ئۆز ادەبىيەتنىن جۇكىتىلدى. ئىس جۈزىنىدە اۋىز ادەبىيەتنىڭ اراسىپايتىن سالاسى قالغان جوق. ئىز بايسىرۇنى اتا - بابالار سىمىزدىڭ وسىنداي ونەر مەكتەبىنەن جارالغان بارلىق دۇنييەلەرنىڭ باسىن بىرىكتىرىپ جالپى حالىققا، كەلەر ۋېلاققا، زەرەللى زەرتتەرمەندەرگە تابىس ھەۋە ماقساتىندا «قازاق اۋىز ادەبىيەتنىڭ قارىناسىن» الدارىڭىزغا تارتىق.

قازاق اۋىز ادەبىيەتى ۋلەكەن تۈلعادان باسپا ئوز بەتتەرىنندە جارىق كورىپ بولدى. ئىبراق، ئالى دە شاشىر اندى كۆيىدە. رەفۇرما جاساپ، مەسىك اشۇدان بىرگى 30 جىل بويى شىنجىياڭ حالمق باسپاسىستان اڭىز - ھەر تەگىلەر، قارا ولهڭىدەر، قىسا - داستاندار، قازاق ھەشىلىكى، دەنە تاربىيە، ۋلتىق اس - تىعامىدار، ت.ب. فولكلورعا قاتىستى دۇنييەلەر ۋېبىي جارىق كورىپ كەلەدى. 1979-جىلدان باستاپ «شالىن» جۇرئالىن شىعارىپ اۋىز ادەبىيەتنىڭ العاشقى سونى مۇراalarىن جىينىپ، تۈڭىش توپتا باسلىم كورسەتتى. ئىز بول جولى وسى نۇسقالاردى نەگىزگە الا و تىرىپ جانە ھىلىمۇزدىڭ ئىشى - سىرىتىندا باسلىم تاپقان نۇسقالارىن سالىستىرۇ، سارالاۋ، تولىقتاۋ، رەتتەۋ ارقىلى جانر لار بويىنشا جۇيىلى قۇرماستىرىپ و تەرمىز.

قازاق اۋىز ادەبىيەتنىڭ ئۇرۇ - جانر لارى مول جانە كۈرەللى بولىپ كەلەتتىنىكتەن جانرلىق جاققان ئۈلۈز بىزگە قىيندىق تۈدرىدى. ئۇرۇلى تانىمىدار ارا تالاس - تارتىستان سوڭ اقىندار ايتىسى، اڭىز - ھەر تەگىلەر، باتالار، جاڭىلىتپاشтар، جۇمباقتار، جىراۋلار جىرلارى، زالى - جارعىلار، كۈلدىرىگىلەر، قارا ولهڭىدەر، قىسا - داستاندار، ماقال - ماتەلدەر، مىسال - تامىسىلەر، تۇرمىس - سالت جىرلارى، ۋەسکەرلەر، ۋلتىق

وییندار، حالق اندهری، شەجىزە، شەشەندىك سوزدەر دەپ ون سەگىز توپقا جىكتىدىك. عىلەملى ئېولۇ جاعىنا قاتاڭ تالاپ قويغانىمىزىبەن كەيىر وقشاۋ قالاتىن جانىلاردى وسى توپتىڭ ئىغايلى بىرىنە تەلىدىك. مىسالى: مىفتەرگە قايىسلار جاتادى، اڭزىدارعا قايىسلار جاتادى دەگەن سياقتى ماشەلەمرگە كەلگەندە پىكىر بىرلىكىنە كەلە الماعانىدقتنان «اڭزى - ھەتكەگىلەر» دەگەن ئېر اتپەن جىبىرىپ ئىغاينىدا قاراي ورنالاستردىق. ماقال - ماتەلدەر بۇدان بۇرىنىعى باسلىمداردىڭ جانە شەتەلەدەگى باسلىمداردىڭ بارىنە تاقىرىپتارعا بولىنگەن، ئىبراق، مۇندايدا ماقال - ماتەلدەر وته كوب قايتالانادى، ويتكەننى، قازاقتىڭ ئېر ماقالى بىرنەشە ماعىنا بەرىپ، بىرنەشە تاقىرىپتى قامتىدى. سوندىقتان ئىز الفاوىيت تارتىپكە سالىپ (ئىبرىنىشى جولدىڭ ئىبرىنىشى دىبىشىن نەگىزگە ئىز) شىعاردىق. حالق اندهرىنىڭ قاي ئېرىن الساق تا تۈشۈچ اڭزى، تارىحى بار ئارى حالىقىق قاسىيەتى بويىنشا كوب ۋاريانتى. ئىز حالىق اراسىنا ھەك كوب تاراعان ئېر نەممە بىرنەشە ۋاريانتىن نەگىز ھتىك. سونىمەن بىرگە مۇمكىندىگىنىشە ھەك بایىرعى نۇسقاسىن الۋەدى ولشەم ھتىك. ال، بەتاشار مەن باتالار تومىنا دا وسى ئۆردىستى ۋەستاندىق، نەگىزىنەن حالىقىق سىپيات العان تۈنىدىلاردى بەردىك. قالغان پىكىردى وقىرمان ئۆز قولدارىنا العان سوڭ ايتار دەپ وسى بويىنشا باسۇغا كەلسىتىك.

شىنجىڭ حالق باسپاسى
2008 - جىل، شىلدە

مازمۇنى

1.	هكى دوس
7.	هكى جولاۋشى
15.	هرمۇك
21.	هسەر مەن ھستى
31.	هكى جەتىم
36.	ھشكى قوتىر
43.	جەتىم قىزدىڭ قالىڭمالى
46.	جاقسى مەن جاماندى بىرددىي كورۇ
56.	جوعالغان حان قىزى
58.	جالعىز ۋل - ئاجانالى
70.	جەتىم قىز بەن وگھى شەشە
74.	جاقسىلىق پەن جاماندىق
1	جالقاۋ مەن كاريا
77.	جاقسى سوزگە جان سەمسىرەدى
79.	جالقاۋ قىز
80.	جالايىر حان مەن سىعات
89.	جاناس جاقسىلىققا ورالدى
99.	جولاۋشى
108.	جالبىاعاي مەن ماناس
108.	زەينەش
117.	زەرەك جىگىت
121.	زەرەدلى اوڭەن
124.	زەرەكتىك
126.	كەسىرىلى بالانىڭ كەسەپاتى
129.	كىم نادان
133.	

134.....	کووك سىير
142.....	كولدهگى التىن
144.....	كىزبە شال
149.....	كوزى ۋلكەن، باسى ۋلكەن جانە قولى ۋزىن
152.....	قارا اتى ئوازىر
164.....	قاراقاس پەن سۇزبەكۈز
167.....	قىرىق قاراقشى
171.....	قىپشاق سۇلۇڭ
183.....	قويشىنىڭ امالى
184.....	قويشىنىڭ قىزى
186.....	قۇجارعاڭ
196.....	قۇ بالا
197.....	قارات پەن تاپقىر جىگىت
201.....	قىز بەن تازشا
207.....	قىدىر، باق جانە اقىل
210.....	قاڭىزىرىغان ادام
258.....	قويشى باقىر
268.....	قاراتنىڭ ۋىلىنا وسېھتى
271.....	قومىغايدىنىڭ كوبى تاماقتان ولەدى
273.....	قارماقشى
274.....	قىدىرماشى
275.....	قازاقتىڭ قىرىق كارىجىلىكتى ساقتاۋى
281.....	قىرتىباي مەن جۇرتىبايدىنىڭ ساۋدالاسۇرى
282.....	قولغا قويغان قۇ باستى مىنتەي - مىنتەي تاۋىستى
286.....	مالۇغا مەن سۇلۇڭ
294.....	مولدا مەن اقىل
296.....	مومىنباي مەن جەتى قاراقشى
304.....	اياز ئېي

هکی دوس

هرتەدە ئېر مەدرەسەدە ساباقتساڭ هكى دوس بولىپتى. ونىڭ ئېرى بایدىڭ، ئېرى حاننىڭ ۆلى ھەمن. ولار وزەرن «ئېز تىرىدە جىغانىمىزدى، ولگەندە يمانىمىزدى ئېر - بىرىمىزدەن ايمالايتىن دوستارمىز، ئېزدىڭ دوستىعىمىزدى ھشىم بۇزا المايىدى» دەسەدى ھەمن.

كۇنەردىڭ بىرىننەدە ولار مەدرەسەنى ئېتىرىپ، ئوز - ئوز ۋىلەرنىن قايتادى. ايرلىمىسارعا كەلگەندە ئېرىن - ئېرى قىماعاندىقتان، كۆپكە دەيىن قۇشاقتارى جازىلمايدى. سوڭىندا حاننىڭ ۆلى بایدىڭ ۆلىنى:

— مەن بۇرۇن ۋىلەننىپ توى جاساسام سەنى شاقىرامىن، سەن بۇرۇن ۋىلەنسەڭ توپىڭا مەننى قايتىسىڭ دە شاقىراسىڭ عوي، — دەيدى. ھەمۇي بۇغان دا ۋادىلەسىدى. بایدىڭ ۆلى ۋىينە كەلگەمن سوڭ جالعىز ۋىلنىڭ كەلۋىن كۇتىپ وتىرغان اكە - شەشەسى بالاسىنىڭ مەدرەسەنى ئېتىرىپ امان - ھەن كەلگەننە قاتىنى قۇانىپ، اق سارباسىن سوپىپ، ات شاپتىرىپ توى جاسايدى. تويدان سوڭ بالاسىنا:

— بالام، ئېز سەنى كوب توستىق، جار دەگەندە كورگەن جالعىز بالامىزسىڭ، كوزىمىزدىڭ تىرىسىنە قىزىعىڭدى كورەيىك دەپ، سەن كەتكەن سوڭ بىرەۋىگە قۇدا ئۆسپ قويغان ھدىڭ، ئېزدى ھندى زارىقىتىرمىي سول قالىڭىزىعىڭدى كور، — دەيدى.

— ايتقاندار بىڭىز ئۇن، — دەپ بالا قالىڭىزىعىن كورىپ جاراتادى دا، ئوزىنىڭ تالابىن ايتادى، — ئېر تالابىم بار. سونى ورىنداساڭىز.

— قاندای تالابىڭ بولسا دا ورسندايمىز.

بالا ساباقتاس دوسىنىڭ وزىنە كۈيەۋ جولداش بولىپ بارۇنى
وتىنەدى. بالاسىنىڭ تالابى بويىنشا اتا — اناسى قوسار اتپەن
قىرىق كۈتشلىك جەردهگى دوسىن الدىرادى. دوسى كەلگەن
سوك توقسان تۇيە توعاناعى مەن جاساۋ — جابدىعىن ئىپ،
قاينىنا بارادى بالا.

ارتىنېپ — تارتىنېپ قۇدا — كۈيەۋ كەلگەن جاق تا جىڭى —
جاپار بولا قارسى ئىپ، جولاۋشىلاردى كۆتىپ، بىرنەشە كۈن دەم
الدىرىپ، توپ جاساۋ قامىنا كىرىسىدە. ئېراق حانىنىڭ ۆلى
بۇرۇنعداي مەدس، دشىكىمگە، ئىتپىتى دوسىنا دا ئىتل قاتپىاي،
كۈچلىسىز بىينە بايقاتا بەرەدى. مۇنى كورگەن دوسى ونسىڭ
ندىكتەن تۇتقىيل وزگەرگەننى سورايدى. حانىنىڭ ۆلى ئۆز وىين
ايقىقىسى كەلمەسە دە، سوراپ بولملاعان سوك اقىرى دوسىنا شىن
سرىن ايتادى.

— مەن ھندىگى جەرده ئومىر سورە المايىتىن سياقتىمىن،
وېتكەنلىك مىنا قالىڭدىعىڭا عاشق بولىپ قالدىم، —

دەيدى. ايتىسقان سەرتى ھىننە بار دوسى كۈلىپ الادى دا:

— كەۋىمەزدىڭ دوستىعىمىز ئىم مەزگىلدىك مەس قوي،
تىرىدە جىيعانىمىزدى اىامايمىز دەگەنەمىز بار، سلاغان بۇل قىز
پىسقان الماداي بولىپ سەزىلسە، ملاغان سىراغى شىلىبىيگەن
قوياندai كورىنېپ تۇر، كۈيەۋ — سەن بول، توپ سەنىكى
بولىن، — دەيدى. اقىرى وىز كۈن وىين، قىرىق كۈن توپىن
جاساپ، جاساۋ — جابدىعىمن قىزدى حان ۆلى ئىپ اتنادى.

«بايىدىڭ ۆلى العالى وترىغان قالىڭدىعىن باسقا بىرەۋەگە بەرىپ
جىبەرپىتى، ئۆزى ونداي ھەن... مۇنداي ھەن» دەگەن لاقاپتار
تاراپ جاتادى.

كوب وتىمى بۇل لاقاپ بايىدىڭ قۇلاغىنا شالىنادى. ئىستىڭ
سەرى اشلىغان سوك، باي بالاسىن شاقىرىپ الادى دا:

2

— مەن سەنى بالام بار دەمەيمىن، سەن مەنى اكەم بار دەمە!
سەن قازىرەن باستاپ كوزىمە كورىنبە! — دەپ بالاسىن قۇشىپ
جىبىرەدى. سونىممەن بالا قۇلاندى بولىپ، دوستىنىڭ اوپلىنى
تارتادى. جول ورتادا مىنگەن اتى ئولىپ، تەمسىر ھتىگى تەڭگەدەي،
تەممىر تاياغى تەبەندەي بولغاندا حانىنىڭ ورداسىنا زورعا جەتەدەي.
بالا كوشەنى جىلاپ كەلە جاتىپ، قالانىڭ ئىدال ورتاسىدا حانىنىڭ
سارايى تۈرغانىن، سارايدىنىڭ وُستىنگى قاباتىندا بايرىعى دوسى
مەن ئۆزىنىڭ بۇرۇنۇي قالىڭدىعى سەيىلدەپ تۈرغانىن كورەدى.
ولاردى تائىغان باي بالاسى قاقپادان كىرمەكشى بولىپ جۈرە
بەرگەندە، دوسى توبەدن قاقپا كۈزەتىسىنە:

— ئاي، اندىعى قايىرلىنى نەمەنەنى كىرگىزىبەي قۇشىپ جىبىر، —
دەپ اىياعى سالادى.

بالا سالىندىسى سۇغا كەتىپ، قاقپا سىرىتىنداعى تىيرمەن
تاستىڭ وُستىنە كەلىپ وتسرادى. سالىدەن سوڭ قاسىندا باسىنَا
بورىك، وُستىنە ئۆزىن شاپان كىيگەن كوزىلدىرىتكى، ئۆزىن بويىلى،
لۇزدى ھېسىرگەن ئېر ادام كەلەدى. اماندىق ايتىسقان سوڭ الگى
كىسى بالادان:

— بالام، كىم بولاسىڭ، قايدان كەلەسىڭ، نە سىتەيسىلىڭ؟ —
دەپ اتى — ئەجۇننۇن قازبالاي سورايدى. بالا سۈلە — ساپا عانى:

— اكە — شەشەدەن اپرېلىغان جەتىمىمن، وسى قالادان
ستەيىتنىن جۇمىس بىزدەپ كەلىپ ھىم، — دەپ جاۋاپ بەرەدى.
شال بالانى تاماچىنانعا ھەرتىپ بارىپ تاماڭقا توپىعىزىدى دا:

— بالام، ھەر تەڭ كۈن كوتەرىلە وسى ارالا كەل، — دەيدى.
ھەر تەسى مەھىس، جاتاتىن ورسن بولماغان سوڭ بالا تىيرمەننىڭ
وُستىنە ۋېقتايىدى. ويانا كەلسە، كەشەگى شال قاسىندا تۈرەدى.
شال بالانى ھەرتىپ تلىنى تاماڭتандىرىدى دا:

— بالام، قولىڭنان نە ونر كەلەدى، وقىغان با ھەدىڭ، ماعان
بالا بولساڭ قايتەدى؟ مەننىڭ ھىرىكى — قۇسقى كېيم — كەشەك

ساتاتمن ئېرى شاعىن دۇكەنلىق بار ھدى، ساعان سونى باسقارتىپ قويالىن، — دەيدى. بالا ماقول بولىپ دۇكەنگە ورنالاسادى. ونىڭ دۇكەنەتكى مىسى — قۇسقى كىيمىدۇ لارماندار از بولغاندىقتان، ساۋاداسى كۈسەت بولا المايىدى. ئېرى كۇنى اکھىسى وعان:

— بالام، وقىعان كەمىتىدە ئېرىنگەن ونەرلەڭ جوق پا ھدى؟ ھەمەر ونەرلەڭ بولسا ايت، — دەيدى. بالا ئېراز قوبىز تارتاتىنسىن ايتىدايى، اکھىسى ئېرى قوبىز ئىپ بەرگەن سوڭ، بالا قوبىز ارقىلى ئۆزىنىڭ ئېينەن ايرىلعانىنان بەرگى باسىنан كەشىرگەندەرسىن مىسە تۈسىرە مۇڭلى دا جاڭىمىدى كۈيلەر تارتادى.

— جارايدى، ۋلەنگەن ونەرلەڭ بار ھەن، باقىتتى بول بالام، ئېراق بۇدان بىلاي قوبىزدى الباتى تارتىپا، باسقاڭار كەلىپ ساۋادا جاساسا عانما تارت، — دەيدى اکھىسى.

كۈيدى تىڭداۋ ئۈشىن قالا ادامدارى ۋەنمى كەلىپ ساۋادا جاسايدى دا، بالانلىڭ ساۋاداسى كۈسەت بولا بەرەدى. ئېرى كۇنى تۈستە ون ھكى — ون ئۈش جاستاردا ئىپ ئېرى بالا كەلىپ:

— لاعى، مىنا ئورت مىڭ دىلدانى وسىندا قويا تۈرائىن، درتەڭ تۈسەكە دەيىن السام الدىم، الماسام قۇدای الدىندا دەيىن سۈراؤسىز، — دەپ كەتەدى. بىرنەشە كۈن وتكەننەن كەيىن اکھىسى:

— بالام، ساۋاداڭ قاندای؟ كىرسىڭ ون بەس مىڭ دىلدە بولدى ما؟ ھەمەر ون بەس مىڭ دىلدە بولسا، مىنا جەرەدە ئېرى كىسى لاكىپاسىن ساتىپاچى ھەن، سونى الساق دەگەن ويعا كەلدىم، — دەيدى. بالا ساناسا دىلداسى ون ئېرى مىڭ بولغان ھەن. ئېراز ويلانىپ تۈرغان بالا:

— اكە، ايتىپاچى بىرنەشە كۈننىڭ الدىندا ئېرى بالا كەلىپ ئورت مىڭ دىلدە قويىپ كەتكەن ھدى، — دەپ بولغان ئىستى ايتىپ بەرەدى. اکھىسى:

— بولدى، وندا سونى قوسا سال، — دەپ بالاسىن ھەرتىپ

بارىپ ۋلكەن دە ھېسەلى، ئىشى اسىل زاتقا تولغان لاكپانى ساتىپ الادى. ئويتىپ بالانىڭ تۈرمسى جاقسارىپ، كوئىلى كوتەرىلىه باستايىدى.

كۇندەردىڭ بىرىننە قىرىقىتار شاماسىنداعى سۇڭعاق بويلى، اققۇبا ئجۇزدى ئېر ايمەل پاۋەسکەمەن ھىكى الدىنا كەلىپ توقتايىدى دا ساۋدا جاسايىدى. ول وزىنە قاجەتى بۇيىمىدى ئىپ بولغان سوق، ئېر سومكى ئىلىدانى توگىپ تاستاپ كەته بىرەدى. جىڭىت ارتىمان اىياعى سالىپ:

— ئىلىدانىڭ ارتىعن ئىپ كەتىڭىز، — دەيدى. ايمەل وعان:
— ئىيا، ئارى دە ئۆز يېلىكىڭ ئۆشىن عوی، تۇرا بەرسىن، —
دەيدى. ئېر كۇنى اكھىسى:

— بالام، ھندى سەن ۋلكەن دۇكەن يەسى بولدىڭ، ئېلىمىڭىڭ دە ھشىمەن تومەن ھەمەس، مەن بىرەۋگە قۇدالىق سوپەلىسىپ قويىدىم. سەننى سوندا ھەرتىپ بارايىن. ھەر كوئىلىڭ وناسا سول قىزدى ال، ھندى سالت جۇرمە، جالعىز ئجۇرۇ ئەناسىپايدى، —
دەيدى. بالا اكھىسىنە بىلەسىپ قىزدىڭ ۋىينە تارتادى. اكھىسى بالاسىن ھەرتىپ بایاعىدا دوسى كىرگىزبەگەن ورداعا كەلەدى. سونىمەن اكھىسى ونى استى - ئۇستى تاقتايىلى، ئىورت قابىرعايسىنا كىلەم وۇستالغان سارا يەغا باستاپ كىرەدى. ول ۋىدە بىغانما ساۋدا جاسلىغان ايمەل وترادى. اكھىسى سالەم بەرىپ اماندا سادى، بالا دا سالەم بەرىپ اماندا سىپ، اىلدىڭ قوشامەتىمەن تورگە شىعىپ وترادى. سالدەن سوق ايمەل داستارقان جايىپ شاي قۇيۇغا اينالادى دا، اوپىز ۋېگە شىعىپ ئېر قىزدىڭ اتنى اتاب:

— بالام، ساماۋىر اكەل، — دەيدى. ساماۋىردى ئىپ كىرگەن قىزدى كورىپ جىڭىت ھىننەن تانىپ جىغىلىپ قالادى. ئېر ۋاقتىتا ھىن جىسا، قولىمنا سەمسەر العان بایىرۇ ئۆزىنىڭ دوسى قاسىندا تۈر. دوسى قولىنداعى سەمسەرەن تىك كوتەرىپ:
— ئجا، بۇگىن سەنىمەن كەزدە سىپ وترمەن. مەن سەن

ئۇشىن بۇگىن ئۆزىمىدى قۇربان ھەممىن، — دەيدى. جىڭىت وعان باسىن شايقاپتى. دوسى:

— سەن ملاعان ئۆمر بويى وكېھلىسىڭ، مەن بارعاندا ئۆزىڭىچى ئەنلىكىنىڭدى ملاعان بەرگەن ھەدەڭ. ال، مەن سەنى ھىرىپىمىن قاراتپاپ قۇپ جىبەردىم. وسۇغان سەن رىزاسىڭ با؟ — دەگەندە بالا بۇغان رەنجىمەيتىنىن ايتىادى.

— ھەمەر سەن رىزا بولساڭ، ئېرى ئىستى ايتايمىن: سەنى ھەرتىپ جۇرگەن شال — مەنىڭ اکم، انا اىيەل — مەنىڭ شەشم، قىز — مەنىڭ قارىنداسىم. العاش كەلگەننەڭدە مەن سەنى كىرگىزبەدىم. ويتىكىنى، ول كەزدە هل سەنى قايمىرىشى دەپ ھەپتەيدى. ال، قازىر هل سەنى قۇرمەتتەيدى، ونەرلى جىڭىت دەپ ھەپتەيدى. اکم ھەۋىمیز ئىستى ارنايىلى وسلاي ورنالاسترۇغانبىز. ھەمەر سەن رىزا بولساڭ، قارىنداسىمەن توپىڭدى جاسایمیز، رىزا بولماساڭ مەن بۇل دۇنييەدە ئىرى جاساي المايىمن، — دەيدى. جىڭىت ورنىنان تۈرىپ دوسىنىڭ بۇل سىنە قاتتى رىزا بولادى. دوسى سەمسەرىن تاستاپ، كوزىنە جاسالىپ قۇشاقتاسىپ كورىسىدە. ئىسوپتىپ وتىز كۈن ويىن، قىرىق كۈن توين جاساپ، بۇكىل مال - مۇلکىنىڭ جارىمىن دەنسىگە بەرىپ جىڭىتتى اۋىلىنى اپارىپ سالادى. ونىڭ كەلگەننەن كورگەن هل - جۇرتى، اكە - شەشىسى دە قاتتى قۇنادى، تويدى تويعا ۋلاستىرادى. تىرىدە جىيعانىن، ولگەندە يىمانىن بىرىنەن ئېرى اىامايىتن دوستان وسلاي ئۆتىپتى.

هکی جولاۋشى

بۇرىنىعى زاماندا ئىبر جولاۋشى ايشلىق جولغا جولاۋشىلىي
شىققان ەكمىن. بارار جەرىنە بىرنەشە كۈندىك جول قالغاندا، جاپان
تۇزىدە و تىرعان ئىبر جالعىز ادامعا كەز بولادى. الگى ادامنىڭ
قاسىنا كەلىپ امان - سالەم جاسلاغان سوڭ، جاي - جاعدىيىن
وعىسا كەلگەندە ول دا جولاۋشى بولىپ شعادي. الگى ادامنىڭ
هى كۆزى شەلدەنگەن سوقىر، قولىندا تايلىقى عانا بار ەكمىن. الگى
ايشلىق جولاۋشى ونىڭ عارىپ ئۇسماپىر ەكمەن كورگەن سوڭ،
جانى اشىپ اتنىا مىنگەستىرىپ الادى. جول بويى كەله جاتىپ ونان -
مۇنان اڭگىمە شەتسەدى. اسىرەسە، سوقىر ادام ھەجىي -
تەگچەيلى قاداالاي سۇراؤ قويىپ، كوب نارسەلمەردى ۋەسىدى.
اڭگەمنىڭ ئىبر كەزەگىنە ۋراق جول ئۇرسىپ كەله جاتقان
جولاۋشىنىڭ مىنگەن اتنىڭ تۈگى - ئۆنسىن، ۋاڭ فورماسىن،
بەلگىسىن، ونەرن، قاندای بىيەدەن تۈغاندىغىن، قاندای اىعرىدىڭ
بالاسى ەكمەنگەن جىتىكتەپ، قازابالاي سۇرالپ ۋەسىپ الادى. اق
كۈشل جولاۋشى يىنه - ساباق جىبىنە دەيىن قالدىرمىي ايتىپ
بەرەدى. ھەۋىي جۇرە - جۇرە كەش باتا ئىبر قالىڭ اۋىلغا كەلەدى
دە قونادى. هەتكىنە جۇرمەكشى بولغاندا سوقىر اىغايلاب:
— مەنىڭ اتىمىدى اكەلىپ بەرىڭدەر — دەيدى. اۋىل ادامدارى
تالىق - تاماشا بولىسىپ:
— ئىزدىڭ اتىڭىز جوق، وزىڭىز بىرەۋگە مىنگەسىپ
كەلگەنسىز، — دەسەدى. سوندا سوقىر ازان - قازان اىغاىي
سالىپ، وىبايلايىدى:
— مەنىڭ اتىم بار ەكمىگى بار، جول بويى بىرەۋ كەزىكەن
دە، «جاياۋشىلىق كوردىم» دەگەن سوڭ، مەن مىنگەستىرىگەن
دەمم. مەنىڭ سوقىرلىغىمنان پايدالانىپ اتىمىدى الىپ الماقشى